

arbejdsmarkedet i en periode og har ved den lejlighed optjent ret til dagpenge. Når personen vender tilbage til arbejdsmarkedet, har vedkommende ikke ret til dagpenge, men skal på ny optjene dagpengeret.

Eksempel c

En person er kommet i klemme i systemet, fordi vedkommende har mistet sit arbejde som afdelingsleder. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har fastslået, at arbejdet er ukontrollabelt, fordi kontrakten ikke nævner et bestemt timetal for arbejdets omfang, og fordi personen ikke havde nogle overordnede til at kontrollere sine arbejdstider. Ved omregning efter gældende sats kan personen på grund af den høje omregningsats og en relativt lav løn ikke opfylde beskæftigelseskravet for påbegyndelse af en ny dagpengeperiode.

Eksempel d

En del selvstændige erhvervsdrivende har problemer med at opnå ret til dagpenge, især på grund af manglende fleksibilitet i reglerne vedrørende dokumentation for opfyldelse af beskæftigelseskravet.

For forslagsstillerne er det vigtigt, at når man pålægger en gruppe personer pligt til medlemskab af en a-kasse, må de berørte personer ikke udsættes for åbenbart uforståelige og urimelige afgørelser.

Beskrivelse af antal personer omfattet af forslaget

I 1999 var der i alt omkring 2.626.000 lønmodtagere og selvstændige, eksklusive ansatte i fleksjob, lærlinge og studerende med deltidsarbejde samt kontant-hjælpsmodtagere med ledighed som eneste problem. Heraf var omkring 2.185.000 lønmodtagere og selvstændige, eksklusive efterlønsmodtagere, medlem af en a-kasse. Der var således omkring 441.000 lønmodtagere, der ikke var medlem af en a-kasse.

Økonomiske konsekvenser af forslaget

Fra år 2000 udgør a-kasemedlemmers medlemsbidrag til staten 3.420 kr. om året pr. medlem for fuldtidsbeskæftigede og 2.280 kr. om året for deltidsbeskæftigede. Såfremt 441.000 personer omfattes af forslaget, vil statens indtægter stige med omkring 1,49

mia. kr. Dertil kommer, at staten vil miste skatteindtægter som følge af, at de personer, der omfattes af forslaget, får fradrag for indbetaling af bidraget. Med et gennemsnitligt a-kassekontingent på 4.324 kr. om året og med en skatteværdi af fradragene på 39,4 pct. giver det tabte skatteindtægter for staten på omkring 0,75 mia. kr. årligt.

Det første år før personerne får gavn af de rettigheder, der følger af forslaget, forventes forslaget at give en merindtægt for staten på omkring 740 mio. kr. Eftersom forslaget først skal træde i kraft den 1. juli 2001, giver det et provenu i 2001 på 370 mio. kr. I takt med at de personer, der omfattes af forslaget, får mulighed for at udnytte deres nye dagpengerettigheder, anslås det med en vis usikkerhed, at statens indtægter falder til omkring 557 mio. kr. om året.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Ad 1

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at svage grupper på arbejdsmarkedet og personer, der ikke har rettigheder i dagpengesystemet, ikke omfattes af forslaget. Gruppen af folkepensionister med erhvervsarbejde foreslås ikke omfattet af forslaget, idet gruppen ikke får gavn af rettighederne i dagpengesystemet og derfor heller ikke bør bidrage til ordningen.

Ad 2

Personer omfattet af forslaget skal have ret til dagpenge svarende til de regler, der gælder for a-kasemedlemmer. Dette gælder også vedrørende optjening af dagpengeret og optjening af ret til efterløn. De personer, der er omfattet af forslaget, skal endvidere have ret til et ligningsmæssigt fradrag svarende til de regler, der gælder for fradrag for a-kassekontingent.

Ad 3

Definitionen af deltidsansatte følger definitionen i § 67 i Lov om arbejdsløshedsforsikring, hvor det nævnes, at »som deltidsbeskæftigede betragtes beskæftigelse, hvis varighed er højst 30 timer om ugen beregnet i gennemsnit for 4 uger/1 måned«.